

РОДДИНА

Скопје, 13 септември 1918 год.

Год. III. Бр. 689.

ВСЪКИ ДЕНЬ.

За година	20 лева
За 6 мѣсеца	10
За 3 мѣсеца	5

Единъ брѣй 10 стубуяниа

ОБЯВЛЕНИИ 1 ЛЕВЪ НА ГАРМОНДЕНЪ РИДЪ.

Прилѣпъ и революционната борба.*)

5.

Трима братя войводи.

Пря едно свое пътуване Аце х. Костадиновъ Симоновъ билъ убитъ въ засада отъ турци разбойници въ 1884 год. при Камендолъ, Гръдско. Той билъ придружаванъ отъ сина си *Мирче*, който успѣлъ да се спаси, слѣдъ като видѣлъ смъртта въ очитѣ. Доколко участието на бащата е повлияла върху житейския път на дѣцата му не е извѣстно, и тѣ самитѣ вадзали би могли да опрѣдѣлятъ: много наклоности у насъ се пораждатъ, истинския произходъ на които не можемъ да посочимъ. Фактъ е, обаче, че отъ шестимата синозе на Аце х. *Костадиновъ Симоновъ*, тремата станатъ войводи и първиятъ между тѣхъ, що повежда чета, е *Мирче Ацевъ*, който присъствувалъ при убийството на баща му и едва спасилъ собствената си кожа, за да я продаде други път по скъпо

Мирче Ацевъ е роденъ въ 1865 год. и въ младиятъ си участувалъ въ старата револ. организация на *Спиро Църне и Георги Лажотъ*. Въ 1885 год. билъ заложень единъ четникъ отъ с. *Накодимъ, Милошъ*, който издалъ мнозина, та *Мирче* и всички отъ семейството на *Йованче х. Костадиновъ Симоновъ* били арестувани. *Йованче* умрѣлъ на заточение въ *Диарбекиръ*, и *Мирче* и другитѣ били хвърлени въ *Беазъ Куле, Солунъ* отдѣто еж ги освободили слѣдъ една година. Слѣдъ това *Мирче Ацевъ* забѣгва въ България, а именно въ *Софя*. Когато *Трайко Катачевъ* формира кръжока, *Мирче* се вписва въ редоветѣ на първитѣ работници за освобождението на Македония. Слѣдъ това го виждаме да лежи 3 години въ затворъ, защото на неговъ фантовъ билъ убитъ *Ст. Стамболовъ*. Къмъ 1900 год. *Мирче* повежда юнашка чета, минава прѣзъ *Кукушко, Струмшко, Радовшко* и се отзовава въ *Прилѣпско*, дѣто остава като прѣзъ районенъ войвода и нелегаленъ агитаторъ. По едно време *Мирче* замислялъ пакъ въ България и на

еднае пада убитъ съ шестъ души другари, — отъ 9— въ едно сражение съ турски аскеръ при с. *Улавци (Гръдско)* въ 1901 год.

И най-малкиятъ отъ Ацевитѣ — *Георги* — принеся въ жертва своя животъ прѣдъ олтаря на свободата.

Георги Ацевъ е роденъ въ *Прилѣпъ* въ 1884 год., същата година, когато убилъ баща му. Слѣдъ като свършилъ прилѣпската прогимназия, той постѣпилъ въ скопското педагогическо училище. Тукъ той измиралъ достатъчно време да прочете голѣма частъ отъ познатитѣ тогавъ социалстически и анархистически книги, както и описи на българския революционенъ животъ. Другаритѣ му случивци го помнятъ, като тихъ, скроменъ момъкъ добродушенъ, обикновено съсрѣдоточенъ въ нѣщо. Често се отдалечавалъ на самъ и се замислялъ. Може би мечталъ за славата на нѣкоя отъ революционеритѣ за което чель? По нѣкога избухвалъ — при забѣлѣзана неправда. Той като дѣто билъ боець, но разумътъ сега упражнявалъ своята дисциплинарна роля. *Георги Ацевъ* участвувалъ въ ученическия революционенъ кръжокъ въ Скопие; той билъ единъ отъ първитѣ въ този кръжокъ. Когато избухнало голѣмото Илинденско въстание въ 1903 год., *Георги Ацевъ* се присъедини къмъ четата на брата си *Петъръ* и участвувалъ въ нападенето на селото *Витолице*, извършено отъ около 200 души, отъ които само половината въоръжени съ зарядни пушки, а останалитѣ съ кремъначки, ножове, брадви и пр.

Прѣзъ учебната 1904/05 год. *Георги Ацевъ* е назначенъ учителъ въ с. *Стралово (Кавадарско)*. Тукъ трѣбало да се прѣмахие единъ човѣкъ, считанъ опасенъ за Организацията. Това извършва самъ учителятъ-ръководителъ. *Г. Ацевъ* убива въпросното лице и забѣгва въ четата на *Добри Даскаловъ*, тѣквешки войвода. Слѣдъ два мѣсеца *Георги Ацевъ* отива при брата си *Петъръ Ацевъ*, прилѣпски околийски вой-

*) Продължение отъ брой 677.

вода и нелегален членъ на Битолския окръженъ комитетъ. Сръщата имъ става въ с. Ракле, отдѣто Петъръ Ацевъ замислялъ за България, като оставилъ да го замѣства братъ му Георги. Следъ известно време той води сражение съ турския аскеръ въ Абдупашовия ханъ на шестото Велесъ — Придѣпъ. За това сражение ние вече поминахме въ нашитѣ пѣтни бѣлѣжки. Като войвода и вгваторъ Георги Ацевъ бърже спечелилъ довѣрието на населението въ околията; той билъ всеобщо обичанъ. Ималъ орѣстрѣлка съ турцитѣ и въ с. Обършени, крушовски районъ. Причаканъ билъ на засада. Въ схватката падналъ убитъ единъ четникъ.

Георги Ацевъ билъ убитъ въ 1906 год. въ едно сражение между неговата и поручекъ Константинъ Чета отъ една страна и една сѣрбоманска чета отъ друга, между селата Орвще и Попрадѣще, въ Азѣтъ.

Отъ тремата брата войводи по шестлавъ издѣзълъ сръдния — Петъръ Ацевъ. — който е членъ на организацията отъ 1897 год., а като войвода е бродилъ цѣла 7 години (901—908 г.). Той е прѣживѣлъ много прѣмеждия прѣзъ това време и се е отървалъ само съ една рана на ржката си, послѣдствията отъ която още чувствува.

Г. Б вѣ.